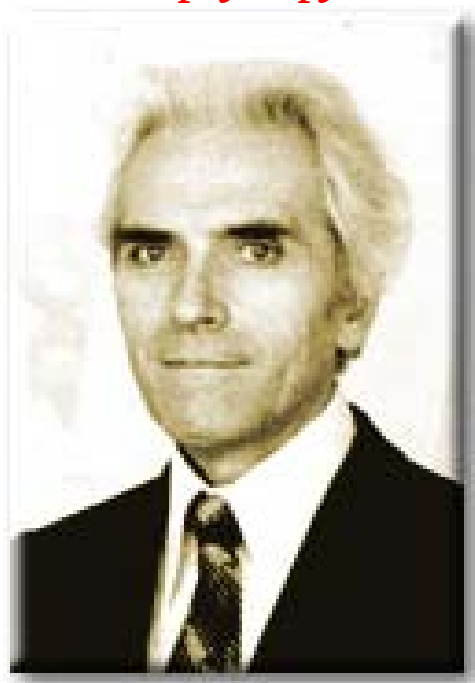

Находкіну Миколі Григоровичу

*академіку НАН України,
заслуженому діячу науки і техніки України,
лауреату Державних премій України в галузі науки і техніки,
члену редакційної колегії журналу „Фізика і хімія твердого тіла”,
доктору фізико-математичних наук,
професору*

85

Вельмишановний Миколо Григоровичу!

*На честь Вашого ювілею прийміть від нас найщиріші вітання з побажаннями
міцного здоров'я, сімейного благополуччя, душевної гармонії!*

*Хай ця прекрасна пора принесе Вам тепло душі, багатство думок, здійснення
творчих задумів і планів.*

*Подальших творчих злетів Вам у науковій, педагогічній і організаційній діяльності!
Щастя і радості Вам у житті!*

Редакційна колегія.

Находкін Микола Григорович

Народився та виріс в сім'ї українських інтелігентів. Після закінчення фізичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка в 1950 р. вступив до аспірантури, закінчив її в 1954 р. захистив кандидатську дисертацію “Исследование вторичной эмиссии некоторых металлов и полупроводников” (науковий керівник проф. Моргуліс Н.Д.). В 1966 р. захистив докторську дисертацію “Взаимодействие электронов и мягких рентгеновских лучей с веществом в тонком слое”. В 1952 р. починає працювати викладачем кафедри фізичної електроніки. В 1972 р. заснував і очолив кафедру кріогенної та мікроелектроніки, якою керував протягом 26 років. В цьому ж році його було обрано деканом радіофізичного факультету, на чолі якого він перебував 19 років.

В 1973 р. Находкіна М.Г. було обрано членом-кореспондентом, а в 1990 р. - дійсним членом АН України.

Протягом усіх років він читає курс загальної фізики “Атомна фізика”, спецкурс “Фізичні основи мікроелектроніки”. Читав спецкурси “Електрика”, “Оптика”, “Фізична електроніка” для кафедри фізики напівпровідників (розробив на прохання Лашкарьова В.Є.), “Розрахунок електронних лінз”, “Електронна оптика”, “Фізика тонких плівок”.

Очолює наукову школу “Емісійна електроніка та електронна спектроскопія”, напрями роботи якої охоплюють вивчення процесів взаємодії електронів та м'якого рентгенівського випромінювання з твердим тілом, вторинну електронну емісію, електронну спектроскопію, мас-спектрометрію, формування структури тонких плівок, термоемісія напівпровідників та оксидних катодів, тунельна скануюча мікроскопія та діагностика наноструктур. У 1962-95 рр. ним проводились роботи з вивчення фундаментальних закономірностей поверхневого масопереносу, кінетиці електронних процесів на поверхні і в приповерхневих шарах твердих тіл. Були визначені відмінності кінетичних явищ та розкрита їх фізична природа на поверхні і в об'ємі твердого тіла.

За його ініціативою були організовані дві наукові лабораторії (“Електронної спектроскопії” та “Оптичної обробки інформації та теорії середовищ”), спецкафедра, спецфакультет з функціональної електроніки та високотемпературної надпровідності з перепідготовки фахівців, кафедра медичної радіофізики, творчі колективи фізиків-науковців України, члени яких працювали над вирішенням проблеми “Фізико-хімічні, структурні та емісійні властивості тонких плівок і поверхні твердого тіла” та ін.

Приділяв велику увагу підготовці висококваліфікованих кадрів, зокрема, значне місце займає робота з молодими науковцями як факультету, так і інших регіонів держав СНД.

Серед його учнів 5 докторів та 29 кандидатів наук, Лауреати Державних премій.

Заслуги Находкіна М.Г. відзначені орденом “Знак почета”, медалями, Почесною Грамотою Президії Верховної Ради УРСР та Верховної Ради України (2002 р.), Почесною грамотою Кабінету міністрів України (2004 р.). В 1995 р. йому присвоєно звання “Заслужений діяч науки і техніки”. В 1999 р. Находкіна М.Г. обрано “Заслуженим професором Київського національного університету імені Тараса Шевченка”. Його ім'я надано малій планеті 8065 Nakhodkin=1979 FD3 (1989 р.).

Є Лауреатом Державних премій України у галузі науки й техніки за цикл робіт, пов'язаний з термопластичним записом інформації (1970 р.) та за цикл робіт зі спостереження низки нових ефектів, зокрема, ефекту інтерференції каналів пружного та непружного

Персоналії

розсіяння електронів середніх енергій, тощо, використання яких дозволило розробити нові методи діагностики поверхонь (1997 р.).

Багато уваги приділяє науково-організаційній діяльності. Був один з ініціаторів створення та Головою національної ради з питань науки та технологій, одним із засновників та першим Президентом Українського комітету радіосоюзу (відділення URSI). Находкін М.Г. 6 років був заступником Голови НТС Мінвузу УРСР, членом секції з Державних премій УРСР (з 1973 р.), Головою секції та членом Президії (з 1981 р.), членом Головної Ради ВАК Кабінету міністрів України, Головою та членом експертної ради ВАК України. Член редколегії “Українського фізичного журналу”, входив до складу редколегії “Журнала научной и прикладной фотографии и кинематографии” (АН ССРСР), збірників “Квантова електроніка”, “Фізика напівпровідників і діелектриків”, “Фізична електроніка”, був у складі редколегії “Вісника Київського університету” (до 1990 р.), тощо. Був засновником та протягом 20 років головним редактором міжвідомчого збірника “Фундаментальные основы оптической памяти и среды”, брав активну участь в написанні “Фізичної енциклопедії”.

Був членом Наукових рад з фізичної електроніки та голографії АН СРСР, декількох секцій АН УРСР, науковим керівником декількох міжвідомчих наукових програм та програм Міносвіти України. Зараз - член Президії відділення фізики й астрономії НАНУ, член ВАК України.

В науковому доробку Находкіна М.Г. більш ніж 350 наукових праць, 41 авторське свідоцтво. Під його редакцією видано 3 монографії: “Лазеры в криминалистике и судебных экспертизах” - К.: Вища школа, 1986, 31 с; “Атлас ионизационных спектров” - К.: Вища школа. 1989, 232 с.; “Ионизационная спектроскопия” - К.: Либідь. 1992, 212 с.

Зараз Микола Григорович на вершині творчого піднесення веде активну роботу не тільки в науковому та педагогічному напрямках, очолює науковий напрямок з фізики і технології наноматеріалів МОН і НАН України.

Вельмишановний Миколо Григоровичу! З води і роси Вам!

Друзі, колеги.